

КОМСОМОЛ КІРОВОГРАДЩИННИ XXV з'їздові КПРС

Устинівський район

- У лавах Устинівської комсомольської організації 2100 членів ВЛКСМ.
- На найважливіших ділянках виробництва району трудяться 364 ударники комуністичної праці, 740 юнаків і дівчат виборюють це почесне звання.
- За ударну працю в десятій п'ятирічці 25 молодих трудівників нагороджені знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки».
- У першому році десятиї п'ятирічки на виробничих ділянках колгоспів і підприємств району діють 28 комсомольсько-молодіжних колективів.
- «Зробимо кожен день першого року десятиї п'ятирічки ударним!» — під таким девізом розпочали трудовий 1976 рік молоді трудівники району.

РІК ТОМУ головний зоотехнік колгоспу В. Д. Тимків на МТФ № 2 познайомив мене із групкомсомол тваринницького комсомольсько-молодіжного колективу Валентинною Стернічук.

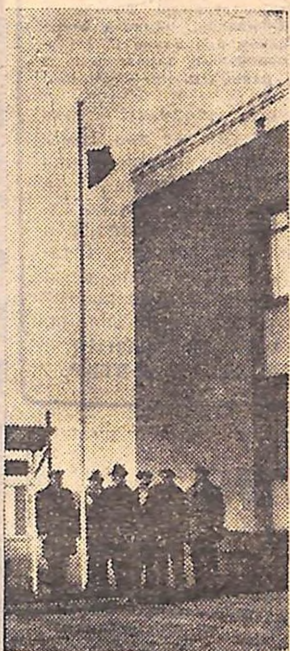
Молодий майстер машинного доїння хоче і захоплює розповідати про своїх подруг, про наставників молоді зміни В. Поштову, Р. Полякову, М. Шевченко, про виконання п'ятирічних завдань.

— Будете в Седневому та Ігульці, зверніть увагу на новобудови, — говорить вона. — В Ігульці — нова восьмирічка, в Седневому проводяться реконструкція села. Впорядковують центральна частина селища. Вже зведено приміщення контори, закладаються будинки на вулиці Молодожонів, збудовано комплекс по вирощуванню істотів. То тільки початок реконструкції, вона продовжуватиметься в наступній п'ятирічці. І наші молоді руки потрібні на кожній ділянці. Ось чому члени комсомольсько-молодіжного колективу впевнені: п'ятирічні зобов'язання виконаємо достроково.

(Закінчення на 2-й стор.)

На фото: вгорі — передова молода доярка колгоспу Валентина СТЕРНІЧУК; справа — прапор біля контори колгоспу піднято на честь молодих трудівників, що удостоїлися підписати Репорт XXV з'їздові КПРС.

ПОЛУМ'ЯНА П'ЯТИРІЧКА РЕПОРТАЖ

КОЛЕКТИВ — ЄДИНА СІМ'Я

Як делегату XVII з'їзду ВЛКСМ мені часто доводиться зустрічатися з школярами, молодими механізаторами й тваринниками, і відповідати на їх запитання. Найчастіше цікавляться, за рахунок чого передовики добиваються високих показників у праці.

Відповідаючи, відразу називаю імена наших наставників, тих, з кого беремо приклад. Це Микола Васильович Затуливітер, Калечин Федосійович Дивич, Микола Олександрович Саченко. Ніколи не підкреслюю їх сумлінність. Це само собою зрозуміло. Але як і про них, так і про себе говорю,

що не мислю себе без колективу. Бо хороший колектив — одна сім'я, де всі живуть єдиними мріями, помислами, прагненнями. Колектив дає мені впевненість у своїх силах. Він буде завжди для мене джерелом наснаги і завжди братиму найцінніше і корисне, набуте досвідом правдолюбів. Колектив ніби дає мені крила, підвести друзів я не можу.

Зауважу, що це не лише моя особиста думка. Народилася вона після багатьох розмов з нашими

Див. 2 стор.

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

30 січня 1976 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України. Пленум розглянув звіт Центрального Комітету Компартії України XXV з'їздові Комуністичної партії України. В цьому питанні на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

Пленум одностайно затвердив звіт Центрального Комітету Компартії України XXV з'їздові Комуністичної партії України.

Пленум прийняв постанову про включення додатково в порядок денний XXV з'їзду Комуністичної партії України питання «Про проект ЦК КПРС до XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1990 роки».

Доповідач — Голова Ради Міністрів УРСР О. П. ЛЯШКО.

В зв'язку з обранням І. К. Лутака першим секретарем Черкаського обкому Компартії України Пленум ухвалив його від обов'язків другого секретаря ЦК Компартії України.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС

КОМУНІСТИ Кіровоградщини нещодавно підбили підсумки своєї роботи на XVIII обласній партійній конференції. Хоч відтоді минуло вже кілька тижнів, я добре пам'ятаю свій виступ.

Засне, про те, що розповідав 10 січня делегатам партійної обласної конференції, навіряд чи можна висловлюватися «пам'ятаю», «вспоміну» — воно постійно зі мною. І успіхи, за якими стоїть дії, місяці, роки напружених темпів роботи колективу нашого заводу радіовиробів. І упущення, котрі ще виявляють слабкі ланки на виробництві. Та все ж за роки дев'ятої п'ятирічки на рідному підприємстві сталися помітні зрушення. Завод виростає на очах — обсяг виробництва зріс у 3,6 (більше, ніж у три з половиною) рази. Колектив успішно впорався з п'ятирічною програмою по основних техніко-економічних показниках і тепер бореться за прискорення йому почесного звання імені XXV з'їзду КПРС.

На заводі більша частина — молодь. То не дивно, що юнаки й дівчата стають засвітувачами славних патріотичних починань. Саме з ініціативи комсомольсько-молодіжної бригади намотувалися, яку очолює делегат XXV з'їзду Компартії України Л. Різниська, на підприємстві розгорнулося змагання під девізом: «Дослати продуктивності праці, запланованої на кінець 1976 року, до дня відкриття XXV з'їзду КПРС». Мене не лише як керівника підприємства, а й як представника старшого покоління особливо радує активне, підсвітоване прагнення молоді трудівничої зміни бути попередом, там, де складніше. Не боїться трудностей юнаки і дівчата, сміливо і горлово, сміливо беруться за кожну справу, домагаються виконання її не тільки, навіть не просто ретельно, а творчо, якісно. Цей патріотичний рух на заводі радіовиробів набув широкого розмаху, почли колективи Л. Різниської підхвистили понад сорок бригад, змін і ділянок. Обговорюючи проект ЦК КПРС до XXV з'їзду партії, колектив складально-монтажного неху вирішив продовжити передз'їздовське змагання до кінця нинішнього року і за цей період провести громадський огляд ефективності і якості своєї трудової діяльності. Ця ініціатива дісталася схвалення парткому і підтримана трудівниками на всіх виробничих ділянках заводу.

Зараз мені хочеться підкреслити відому для нас і усвідомлену кожною радянською людиною високу істину: ударні трудові ділянки нашої доби покликані підняти добробут трудящих, загальний життєвий рівень народу. Отож, як комуніста, керівника великого перспективного підприємства, мене хвилюють проблеми, пов'язані з подальшою реалізацією комплексного плану соціально-економічного розвитку колективу заводу радіовиробів на майбутнє.

У проекті ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1990 роки» висунуті завдання: «Розширити мережу дошкільних закладів, шкіл і груп з продовженням дня. Збудувати дитячі ясла і дитячі садки на 2,5—2,8 млн. місць. Збільшити кількість піонерських таборів, спортивних і оздоровчо-трудових баз для підлітків і молоді. Особливу увагу звернути на поліпшення дитячих закладів». Чи пройнялися ви тією турботою, тим піклуванням партії про нашу юну зміну? Чи осягнули розмах будівництва з метою щасливого дитинства майбутніх громадян Країни Рад? Безперечно, вражаючи плани на десяту п'ятирічку. А втілення їх провадитиметься, зрозуміло ж, на місцях. Із сотень і тисяч таких внесків, як наші, виростатимуть спільні мільйони.

Побудований у нас вже підлітчий комбінат — ясла, садок — «Казковий» на 280 місць. Генпландирники БУ-2 «Кіровоградбуду», звичайно, з діловою допомогою наших заводчан, заклали цей об'єкт з оцінкою «відмінно». У «Казковому» все зроблено, як кажуть, за останнім словом. Облицювання пластиком, гарні зручні мебелі, паркет, і навіть підігрівання підлоги. На черзі дія — ще один подібний дитячий комбінат, який виростає до кінця десятиї п'ятирічки.

Визначили місце для нового піонерського табору, де зможуть відпочивати одночасно півтисячі дітей.

А профіланторій з'явиться у нас поблизу Помічної, на хуторі Червоний Роздол. Старий шкільний сад, мальовничі місця довкруги стануть окрасою дозвілля наших заводчан. Все це споруджуватиметься своїми силами, причому профіланторій — у позаурочний час. Іхати до місця всього години, а працюватиме свідомий санаторій цілорічно. Вихідні, проведені тут кращими виробничниками нашого підприємства, — з рибалкою, прогулянками, справжньою ласцею — стануть добрим насагою до творчої праці.

Для житлового будівництва ми беремо проекти 9-поверхових будинків — новітні, поліпшені, дбаючи про благоустрій сімей заводчан. І ось тут — проблема. До чого зводиться її суть? Завод повинен бути господарем свого фонду. При цьому відповідальність

НА РОБОТУ — ЧЕРЕЗ ВСЕ МІСТО?..

Комплексне будівництво — сьогоднішній день міста

нища, але ми свідомо не ухиляємося від неї. Аби лиш справа посувалася до спільного успіху. Адже проект ЦК КПРС наголошує: «Підвищити якість житлового будівництва, поліпшувати комфортабельність жителів, їх планування. Здійснювати містобудування відповідно до генеральних планів розвитку міст, поліпшувати благоустрій, архітектуру міст та інших населених пунктів». Неначе безпосередньо до нас!

Гарно і раціонально вести забудову Кіровограда — то перша турбота архітекторів. Не раз доводилося спостерігати, як в інших містах зводяться цілі житлові райони. От що турбує — завод будуватися, а про повний комплекс не подбали. Побутові центри, універсальні магазини, гастрономи — то, виходить, проблема завтрашнього дня?.. Необхідно було б дотримуватися і цієї корисної, скоріше, вигідної настанови, аби робітників наблизити до їхніх підприємств — не в тому розумінні, щоб поселити «під заводськими трубами», а споруджувати промислові центри чи комплекси разом з житловими будинками, які б належали саме цим підприємствам. Адже досі трапляється навпаки.

До того ж, відповідальним службам міськвиконкому належить чіткіше зосереджувати ті грошові ресурси, які виділяють підприємства обласного центру з своїх капіталовкладень, слідкувати за тим, аби господарники вчасно їх вносили. Це б стало першою запорукою у виконанні планів будівництва.

Донині ще, маючи генпландир на кожному конкретному об'єкті, керівники підприємств докладають неабияких зусиль і «енергії», поки споруда стане до ладу. Так, як є в нас і з 9-поверховим 270-квартирним будинком для молодіжних. Адміністрація комбінату «Кіровоградбуду» знає, чого варті нам ті три блоки по 90 кімнат. Проте, один уже здали спеціально для дівчат — пошніх, заводських.

Отже, говорити про важливі проблеми нам слід саме зараз, в цьому — турбота про людину-трудівника, про майбутнє району, міста.

Ю. ФІЛІПОВ,

директор Кіровоградського заводу радіовиробів.

КОЛЕКТИВ — ЄДИНА СІМ'Я

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

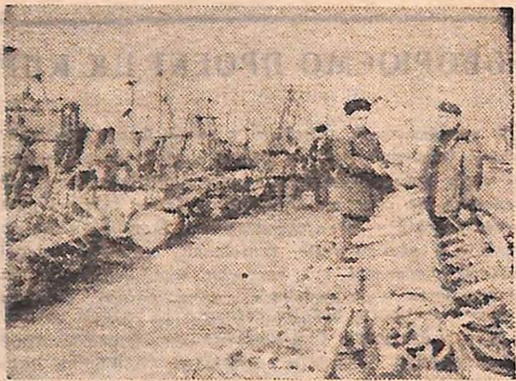
молодими хліборобами, тож відпозідаю від свого від іх імені. А кожен з них наполегливо працює, примножує трудові здобутки колективу. І цей труд приносить радість і визнання. Наша комсомольсько-молодіжна група при плані 1200 гектарів умовної оранки виробила на кожен трактор по 1418. Ми зекономили понад 5 тисяч кілограмів пального, а на ремонті запчастин — майже 100 карбованців. Гордимся тим, що за підсумками

соціалістичного змагання минулого року серед комсомольсько-молодіжних механізаторських груп виборили перше місце в районі. Свої досягнення присвятили наступному форуму комуністів. І всі наші помисли спрямовані на те, щоб зустріти XXV з'їзд КПРС ще вагомішими трудовими здобутками.

Н. ВАСИЛЬЄВА,
трактористка, груп-
комсорг тракторної
бригади № 1 колгоспу
імені Суворова, деле-
гат XVII з'їзду
ВЛКСМ.

ПОЛУМ'ЯНА П'ЯТИРІЧКА

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Подруги Валентини трудяться ударно. Ферма виборола минулого року перше місце у соціалістичному змаганні серед тваринницьких колективів господарства, а колгосп достроково рапортував про виконання п'ятирічних планів продажу продукції тваринництва.

Комсомолка Валентина Стернійчук була другою у змаганні серед молодих доярок району. І ось поза зустріч з нею, тепер вже — з кандидатом у члени КПРС. І знову розповідь про трудові здобутки товаришів. А про себе:

— Я горджуся тим, що комуністи колгоспу високо довіряють мені в дні, коли вся країна готує трудові дарунки XXV з'їздові КПРС.

Гідно зустріти вихідну подію в житті країни готують всі комсомольці господарства. Молоді тваринники рапортуватимуть про виконання планів двох місяців

року у день відкриття XXV з'їзду КПРС. Члени комсомольсько-молодіжної групи тракторної бригади, де групкомсоргом Павло Пустойченко, підтримують ініціативу ульяновців — поставити на лінійку готовності якісно відремонтований ґрунтообробний інвентар та збиральну техніку. Молоді трудівники ферми і поля господарства успішно дотримують слова. Доярка Валентина Стернійчук, шофери Микола Пустойченко та Микола Бригар, ланкова Надія Фока, агроном Микола Карпенко удостоєні права підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їздові КПРС.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп імені Карла Маркса.

На фото: на лінійці готується до ремонту техніка: головний зобов'язаний бригади господарства В. Д. ТИМКИВ серед доярок МТФ другого відділа: нова восьмип'ятирічка в інтуліці.

Див. 3 стор.

А СТЕЖКА НІКОЛИ НЕ ЗАРОСТАЄ...

Минулої неділі в обласному краєзнавчому музеї з нагоди вшанування А. Ю. Тобілевича зібрався представники державних і радянських установ, громадськості міста. А. Ю. Тобілевича тепло прийняв секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк та вручив йому пам'ятний Знак і посвідчення Заслуженого працівника культури УРСР.

Я пам'ятаю і бачив тих Калиток і Пузирів, про яких писав мій дід, — відзначив у слові відомі А. Ю. Тобілевич. — Радісно жити в наш день — добре і замож-но. І за все це я широким подякувати рідній Комуністичній партії, засвідчити, що доля усі свої зусилля, аби стежка до сибирі ніколи не заросла.

На фото: А. Ю. ТОБІЛЕВИЧ про-
водить екскурсію в одному із залів обласно-
го краєзнавчого музею.

Фото Ю. СТОРЧКА.

БЕЗ ТВОРЧИХ пошуків, без горіння життя наше перетворилося б у буденність, звелось б до простих повто-рень: сьогодні, завтра, вчора. Винахід-ництво насичує біографію людини як-равним сиравами, незабутніми зустріча-ми. Задоволення від творчості, від про-никнення в таємничий світ незвіданого. Чим виміряти його? Користь від від-криттів, пошуків — очевидна: виграє су-спільство, збагачується духовно людина.

Ось оцей потяг до новаторства, до перед-ової думки все глибше характеризує сучасного робітника. Юнак чи дівчина повинні знайти своє місце в динаміці епохи, вперто штурму-вати граніть таємниць науки і техніки, йти до самодосконалення. «Праця, що в творчості перейшла», — ось що характеризує сьогоде-ний труд молоді. Тому юнакові, який готує-ся стати до верстата чи сісти за кермо ав-томобіля, крім необхідних знань з фаху слід прищеплювати й потяг до творчості. Підго-товка починається ще в базових дитячих клу-бах і професійно-технічних училищах. І це допомагає молоді, яка, прийшовши на підприєм-ство, знає «аз» технічної творчості, тому й швидше включається в новаторський рух.

Звичайно, практична і методична до-помога з боку старших, досвідчених то-варішів, комсомольського активу, ради молодих спеціалістів значно скорочують строк «акаліматизації» нового члена ко-лективу, дають можливість швидше уві-йти в колію раціоналізаторського по-шуку.

Добре вирішується це питання в Кіро-воградському технікумі механізації сіль-ського господарства. Тут діють гуртки технічної творчості «Трактори і автомо-білі», «Ремонт машин», «Електротехні-ка» та інші, в яких плідно займаються понад 300 юнаків. Щорічно гуртківці конструюють десятки пристроїв, устано-вок та приладів, які значно удоскона-люють технологію ремонту автомобіль-них двигунів.

— Кожного року сільське господарство одержує нову техніку, якою треба ухвалити, пристосувати до місцевих умов, а це пи-тання не можна вирішити без творчого підхо-ду до справи. — говорить І. П. Столяр, го-лова ради винахідників і раціоналізаторів те-хніку. — Насамперед, ми даємо молоді не-вільні напрямки, так звані вектори пошуку, за якими повинні працювати думки молодих.

Творча молоді технікуму виготовила в ос-танньому році п'ятирічки чимало контрольних стендів, установок та пристроїв, що дало мож-ливість доброякісно виконувати складні опера-ції механічної обробки деталей. Так, розточу-вання блоків автомобільних двигунів раніше виконував токар п'ятого розряду, а після впровадження пристрою, операцію виконує токар третього. Зрозуміло, настільки значимі

це нововведення для колгоспної майстерні, де не вистачає кваліфікованих фрезерувальни-ків, токарів.

Треба зазначити, що тільки в минуло-му році винахідком творчих пошуків ком-сомольцями Миколою Дмитренком, Во-лодимиром Онуфрієнком, Миколою Ка-пустером, Володимиром Сенченком була створена установка для полірування ши-пок колісчастих валів автомобілів, яка в-рашується шпінні в Києві на виставці «Технічна творчість студентів та педаго-гічний досвід».

ТЕХНІЧНА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ

ВЕКТОР ПОШУКУ

Досить довго знімали й одягали ко-лісні автомобільні шини вручну, а це, звісно, нелегка справа. Розв'язанням ці-єї проблеми захопилися комсомольці І. Літвин, Б. Пастка, В. Баркар на чолі з викладачем О. М. Веремєєвим, — так був створений гідрофікований стенд для монтажу і демонтажу колісних шин, який повністю виключив фізичну працю.

Всі ці нововведення охоче впроваджують підприємства та колгоспні області. Так, у 1975 році на заводі «Червона Зірка» був впровад-жений пристрій для визначення щільності струму при електродіалічному покритті. Його створили молоді раціоналізатори Володимир Рибалко, Микола Селіванов, Микола Кон-дратенко під керівництвом викладача Г. І. Сір-ченка. Денні з раціоналізації впроваджені в Новомірогородському райоб'єднанні «Сільгос-техніка».

Любоз до пошуків, творчості несеуть випускники в колективи, де працюють. Всього два роки тому Володимир Троян закінчив технікум і ось, працюючи в майстерні Олександрівського райоб'єд-нання «Сільгостехніка», став одним з кращих раціоналізаторів району. І та-ких прикладів чимало, коли мудрі зерна творчого пошуку, посіяні у навчальному закладі, проростають славними ділами.

А. КОЛОДЯЖНИЙ,
інженер обласної ради ВТВР.

ВЧИТИСЬ КОМУНІЗМУ

Твій комплексний план

ТАК ЖИВЕМО, ПРАЦЮЄМО

Понад 200 юнаків та дівчат заповнили зал за-сідань Олександрійсько-го райкому Компартії України. Учасники Все-союзного Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!» представники 4,5-тисяч-ної комсомолки району, прийшли скласти звіт про те, як живуть, пра-цюють та навчаються за ленінськими заповідями, якими успіхами зустрі-чують XXV з'їзд.

Зліт молодих вироб-ничників Олександрій-ського району відкрив перший секретар райко-му комсомолу Микола Швиданенко. Він відзна-чив, що більшість юна-ків та дівчат району до-бре потрудились у мину-лій п'ятирічці. 800 моло-дих виробничників кол-госпів, радгоспів і під-приємств району до-строково виконали зав-дання завершального ро-данку та дев'ятої п'яти-річки в цілому.

За досягнуті успіхи у со-ціалістичному змаганні 17 трудівників відзначено срібним знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'яти-

річки». 85 юнаків та дівчат нагороджено знаком ЦК ВЛКСМ «Ударник-75», 7 мо-лодих виробничників удо-стоєні високої честі бути сфогографованими біля сви-тлині нашого народу — Пра-пора Перемоги в Москві.

Під бурхливий оплески присутніх промовець на-зивав тих, хто своєю творчою працею при-множує спільні здобут-ки. Серед них доярка радгоспу цукрокомбі-нату комсомолка В. Сто-ляревич, яка надоїла по 3610 кілограмів молока на кожну корову, моло-да телятниця Г. Моцак з радгоспу — технікуму, шофери А. Горяний з колгоспу імені Ульяно-ва, М. Грицаєв з колг-оспу імені Шевченка, тракторист М. Довгий з колгоспу імені Леніна та інші.

Високі зобов'язання у першому році десятиї п'яти-річки взяли на себе члени колективу комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Ка-лініна, який очолює В. Га-лушка.

Про досягнення своїх ко-лективів звітували перед присутніми бригадир комсо-мольсько-молодіжної тракторної бригади колгос-пу «Пратор комунізму»

М. Лапко, механізатор радг-оспу імені Гагаріна комсо-мольсь В. Сидорський, бригадир учнівської вироб-ничої бригади Новоріч-кої середньої школи Т. Ши-ята, секретар комітету ком-сомолу райоб'єднання «Сільгостехніка» А. Ве-ремєєв та інші.

Урочиста тиша запала в залі у ту мить, коли на трибуну піднялася молода доярка колгос-пу імені К. Маркса Ніна Крижка. Вона зачитала Рапорт районної комсо-мольської організації XXV з'їзду КПРС, який підписали понад 200 мо-лодих виробничників.

В роботі зльоту взяв участь і виступив з про-мовою другий секретар райкому Компартії Ук-раїни М. Г. Цибуль-ський.

М. Швиданенко вру-чив великий групі моло-дих передовиків вироб-ництва, відмінників на-вчання знаки ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'я-тирічки», Почесні грамо-ти ЦК ВЛКСМ, обкому і райкому комсомолу.

О. СОРОЧАН,
наш позаштатний
кореспондент.

ВПЕВНЕНИЙ ФІНІШ П'ЯТИРІЧКИ

На основі широко роз-горнутого всенародного соціалістичного змаган-ня забезпечено успішне виконання плану 1975 року, говориться в поі-домленні ЦСУ СРСР про підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства СРСР у 1975 році.

Національний дохід становив 362 мільярди карбованців і збільшив-ся за рік на 14 мільярдів карбованців. Продукція промисловості зросла порівняно з 1974 роком на 37 мільярдів карбованців і становила більш як 520 мільярдів карбованців. Продукція сільського господарства в 1975 році становила 90 мільярдів карбованців. Продуктив-ність праці в промисло-вості зросла на 5,9 про-цента проти 5,7 процен-та за планом; за раху-нок підвищення продук-тивності праці одержано 80 процентів приросту обсягу виробництва.

У 1975 році для сіль-ського господарства біль-шості районів країни склалися виштовково несприятливі погодні умо-ви. Однак послідовне проведення в життя про-грами зміцнення мате-ріально-технічної бази сільського господарства, хімізації і меліорації зе-мель дало можливість колгоспам і радгоспам ослабити негативний вплив погодних умов. За-гальний обсяг продукції сільського господарства, хоча був і нижчий, ніж у попередньому році, але більший від серед-ньорічного виробництва у восьмій п'ятирічці на 12 процентів. Валовий збір зерна становив 140 мільйонів тонн, сонни-ку — 5 мільйонів тонн. Виробництво картоплі становило 88,5 мільйона тонн, що на 9 процентів більше, ніж у 1974 році;

У 1975 році, говори-ться далі в повідомленні ЦСУ СРСР, споруджено і стало до ладу більш як 300 нових великих дер-жавних промислових підприємств. Капітальні вкладення в народне гос-подарство становили по-над 114 мільярдів карбо-ванців і зросли порівня-но з 1974 роком на 9 про-центів.

Середньорічна чисель-ність робітників і служ-бовців у народному гос-подарстві становила 102,2 мільйона чоловік і збільшилася за рік на 2,4 мільйона чоловік. Чисельність колгоспни-ків, зайнятих у громад-ському господарстві кол-госпів, становила 15,7 мільйона чоловік.

Чисельність населення Радянського Союзу на 1 січня 1976 року стано-вила 255,5 мільйона чо-ловік.

(ТАРС).

XXV з'їзд КПРС

ВАГОМІ СПРАВИ МОЛОДИХ

Комсомол Устинівщини відзначає дев'яту п'ятирічку вагомими успіхами і сьогодні продовжує славі традиції старших поколінь, впевнено несе прапор безсмертних ідей Ілліча. Свій крок юнаки і дівчата рівняють на комуністів. З кожним днем вагомим стає вклад комсомолу у величезне звершення трудівників району. Сьогодні наша молодь живе єдиним прагненням, єдиним палким помислом — гідно зустріти XXV з'їзд рідної Комуністичної партії. Цій благородній меті підпорядковані всі звитяжні справи молодиків. А їх, цих справ — уже немало звершено.

Як тільки стало відомо про скликання XXV з'їзду КПРС, комсомольські організації району широко розгорнули патрістичний рух за право підписати Репорт Ленінського комсомолу наступному форуму комуністів. Сьогодні ми з гордістю називаємо імена тих, хто сумлінно працює заслужив високу честь. Це — трактористка колгоспу імені Суворова Ніна Васильєва, тракторист колгоспу імені Кірова Анатолій Зубенко, шофер колгоспу імені Суворова Григорій Лісовий, шофер колгоспу імені Карла Маркса Микола Пустановиченко, доярка колгоспу імені Кірова Віра Савченко.

Тим, хто вливається в колгоспні і робітничі сім'ї, хто прокладає перші борозни на ниві або зводять власними руками прекрасні будинки, є з кого брати приклад. Це — доярки радгоспу «Інгульський» Єва Лашкул та колгоспу імені Карла Маркса Валентина Стернічук, які стали переможцями у соціалістичному змаганні серед молодих тваринників району, трактористи колгоспу імені Держинського Григорій Бадіченко та колгосп імені Суворова Іван Затуливітер, які минулого року виробили на своїх тракторах майже 4 тисячі гектарів умовної оранки, шофер радгоспу «Інгульський» Віктор Лихощерст (виробив 187 тисяч тонно-кілометрів, економію 1840 кілограмів пального), та шофер колгоспу імені Суворова Анатолій Супрун, на рахунок якого 116 тисяч тонно-кілометрів та 384 кілограми економічного пального.

Серед комсомольської молодіжної колективів це — колектив підпільників Сагайдацької птахофабрики, де група комсомолів Валентина Авраменко. Про виконання п'ятирічки вони рапортували на з'їзді райкому, ніж зобов'язалися. А ще напередодні цього ж таки рапорту до райкому подали члени комсомольської молодіжної механізованої бригади райоб'єднання «Сільгосптехніка». Оголошено Василем Кайменюком загін родючості вільнолюбів п'ятирічне завдання за чотири роки.

25 юнаків і дівчат району за дострокове виконання особистих п'ятирічок удостоєні високої нагороди — знака ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки».

Передз'їздовська вахта триває. Її сумлінно несуть майже 700 юнаків і дівчат, які трудяться на полях району, 150 молодих господарів тваринницьких ферм, 70 будівельників. І немає сумніву, що кожен день приносиме

нам нові звістки про ударну працю молодих.

Впевнено, разом із старшими товаришами, крокує і наймолодший загін — учнівський. Серед комсомольців-учнів немає жодного нестиглого. Велику роль у цьому відіграє республіканська експедиція «В країну знань».

Підготовка до знаменної події характеризується високим трудовим та політичним піднесенням, що найбільш яскраво демонструють його юнаки і дівчата на завершальному етапі Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!». Молодим трудівникам є про що доповісти атестаційним комісіям: 1620 юнаків і дівчат підвищують свій загальноосвітній та ідейно-політичний рівень у вечірніх школах, технікумах, вузах та гуртках комсомольської політосвіти. Комсомольські організації району значно поліпшили ідеологічну роботу серед молоді. Особливу увагу вони приділяють пропаганді і вивченню творів В. І. Леніна і документів партійних та комсомольських органів.

Екзаменом на зрілість став для спілчан району обмін комсомольських документів. Отримуючи квитки нового зразка, юні виголошують клятву вірності партії, народу, Вітчизні. Ось що записали комсомольці райоб'єднання «Сільгосптехніка» до книги співбесід в день вручення: «Ми відвідали Устинівський краєзнавчий музей в особливий пам'ятний день для нас. Сьогодні одержали тут квитки нового зразка і дали клятву вірності ідеям Ілліча. Матеріали про минуле нашого краю та історичні документи про ратні подвиги земляків кличуть нас на славі звершення. Ми запевняємо, що усім своїм життям гідно продовжимо героїчні традиції своїх батьків, станемо взірцем самовідданості та служіння радянському народу. Беремо полум'яні приклади з наших земляків: двічі Герої Радянського Союзу Олександр Юхимовича Мазуренка, кавалера восьми бойових нагород, що загинув при визволенні Києва, Миколи Малиновського та сотень їх бойових побратимів».

Рівняється молодь району і на своїх ровесників, що в рядах правого флангових. Особливого розмаху набуло трудове суперництво після обговорення проекту ЦК КПРС до XXV з'їзду партії та постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання народногосподарського плану на 1976 рік».

Назустріч XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу комсомолія Устинівщини йде тісно згуртованими шеренгами, рука в руку, плече в плече. І над ними племеними юності пламені прапора, на якому написані слова немирної клятви: «Завжди готові виконати наказ партії!»

О. КРАВЧЕНКО,
перший секретар Устинівського РК ЛКСМ України.

НАШ КОНКУРС

Дорогі друзі!

Наближається свято — 58-і роковини Збройних Сил СРСР. Радянські люди зустрічають його в обстановці всенародної підготовки до XXV з'їзду КПРС. Їх патрістична праця, найвищі помисли спрямовані до однієї мети — щоб стала ще могутнішою Країна Рад, щоб над планетою світило Сонце Миру.

Тепер, під час місячника оборонно-масової роботи, комсомольські активісти разом з дсафівськими організаціями практикують найбільш дієві заходи, спрямовані на поліпшення роботи з військово-патрістичного виховання молоді — ленінські читання, вечори бойової слави, уроки мужності, походи «Шляхами слави батьків», військово-спортивні ігри. Першими наставниками юнаків і дівчат стали люди, які пройшли фронтовими дорогами з прапором Перемоги. Ми славимо цих звитяжців, славимо Радянську Армію, армію-визволительку.

І наш конкурс теж присвячений цій знаменній даті.

Отже — розмова про непереможну.

Відповіді просимо надіслати до 20 лютого 1976 року на адресу: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар». Журі конкурсу «Непереможна, легендарна».

„НЕПЕРЕМОЖНА, ЛЕГЕНДАРНА“

легендарну армію Країни Рад, про її прославлені звитяжки.

1. Назвіть ім'я нашого земляка (див. фото), який прославився в роки громадянської війни. Що ви знаєте про нього?

2. Назвіть основні битви Великої Вітчизняної війни. Коли і з якою нагодою програв перший салют?

3. Хто з героїв-кіровоградців по-аториз подвиг Олександра Матросова?

4. Т-34 — кращий танк другої світової війни. Що вам відомо про його творців?

5. Назвіть імена цих полководців (див. фото). Що ви знаєте про їхній звитяжний шлях?

6. Хто з радянських воїнів підняв прапор Перемоги над рейхстагом?

7. Легендарний підводний човен «М-172». Хто з наших земляків ним командував?

Тих, хто дасть правильні і найбільш повні відповіді, чекають нагороди — книги прославлених радянських полководців, почесні дипломатичні грамоти редакції газети «Молодий комунар». Імена переможців будуть названі на сторінках газети.

Будуть премійовані і автори, які надішлють з дії місячника оборонно-масової роботи змістовні матеріали про спільну роботу комсомольських і дсафівських активістів по військово-патрістичному вихованню молоді, розкажуть про подвиги героїв-земляків, визволителів Кіровоградщини.

ЧТИВО ГОЛОВОРІЗІВ

У Сполучених Штатах вийшов з друку перший номер нового журналу «Солджер оф форчун», що в перекладі означає «Солдат удачі». Підзаголовок уточнює: «Журнал професійних шукачів пригоди». Нове видання оформлене зовні на належному поліграфічному рівні з обкладинкою в чотири фарби, а всередині — на належному професійному рівні зі статтями, написаними компетентними авторами.

Поняв нового журналу не примусила б мене взятися за перо, який не нетиповість читачкої аудиторії, на яку він розрахований. Це ділове, серйозне видання для осіб, що готові оповити за гроші. Провідна стаття номера називається «Американські найманці в Африці». Головний редактор новосімейного журналу майор Роберт Браун був офіцером спецвійськ у В'єтнамі. Він пояснює необхідність свого видання двома причинами: «Завдяки війні у В'єтнамі, — заявляє він, — ми в Сполучених Штатах маємо більше, ніж десятиліття у світі, солдатів з бойовим досвідом, які залишилися тепер без діла. Я передбачаю, що саме серед них вербуватимуться в основному нові найманці».

Журнал виступає в ролі організатора головорізів, що збудувалися за замахом крові. Пропонує їм трибуну для «обміну досвідом», публікує оголошення про набір найманців для дій на Близькому Сході, в Латинській Америці, у країнах Мексиканської затоки, в Африці.

У номері публікується репортаж про кар'єру відомого авантюриста полковника Майка Хоара, прозваного «скажем» Років. Десять тому він відзначався своєю жорстокістю, командуючи білими найманцями в Конго. Тепер, як повідомляє журнал, він зайнятий підготовкою загону для вилучення в Анголі. Уряд матеріалів підкреслюється значення науково-технічного прогресу. «Якщо відмежуватися від ідеології, — пише заступник головного редактора Дональд Маклін, — то, чим дішче спорядження, тим кращими будуть наслідки».

Читачів, без сумніву, може «привабити» постійна рубрика «Перестрілка». Редакція обіцяє публікувати тут професійний розгляд озброєних сутичок поліцейських з бандитами. І, звичайно, сторінки заповнені рекламою безшумних пістолетів, глушників до звичайної зброї, пропозиціями придбати снайперські гвинтівки з оптичним прицілом, «що вбивають з першого пострілу на відстані в 900 метрів».

Читачеві дають чимало корисних порад, навіть таких, як використання журналу у війні, згорнувши його трубочку. І все це лише за два долари. У нинішніх економічних умовах багато американських журналістів буквально дихає на ладан. Але «Солджер оф форчун» зразу ж пішов угору.

...Є в номері вражаюче фото — голова африканця. Велика робота між очима. Голову обліпили величезні тропічні мухи. Так би мовити, зрими палітні діляності «солдата удачі». Але, можливо, розглядаючи фото, він відчуває, що дивиться в дзеркало.

Г. ГЕРАСИМОВ,
власкор АПН.

Нью-Йорк.

Що за угодою про бази?

Цим днями в Мадриді було підписано так званий «Договір про співробітництво між Іспанією і США. Згідно з цим договором, який замінює американсько-іспанську угоду 1953 року, Сполучені Штати зберігають на іспанській території три свої військово-повітряні і одну військово-морську базу. А Іспанія за це одержить від США протязом наступного п'ятирічного періоду ввезення і економічну допомогу в розмірі 1,25 мільярда доларів.

Укладенню договору передувала багаторічний торг. Диктатор Франко хотів в обмін на бази заручитися американськими гарантіями допомоги і підтримки свого прогнилого режиму. Однак керівники Білого дому, побоюючись небезпечної реакції американської і світової громадськості, уникли давати йому тверді гарантії.

Нісся ж того, як покійний «каудільйо» був похований у листопаді минулого року під масивною кам'яною плитою в долинні полях поблизу Мадрида і до вліди прийшов новий уряд, шлях до укладення іспансько-американського «Договору про співробітництво» було відкрито. Більше того, заінтересованість обох сторін у такій угоді останнім часом зростає.

Справді, ослаблення підданого флангу агресивного блоку НАТО в результаті подій у Португалії, Греції і на Кіпрі, втрата Пентагоном ряду баз в районі Середземномор'я підштовхнули для нього цінність військових баз в Іспанії і примусили Вашингтон форсувати укладення угоди.

З свого боку і нова мадрідська адміністрація була заінтересована в якнайшвидшому досягненні угоди з Вашингтоном як з внутрішньополітичних, так і з зовнішньополітичних причин.

Справді, цей договір передбачає створення американського блоку НАТО в результаті подій у Португалії, Греції і на Кіпрі, втрата Пентагоном ряду баз в районі Середземномор'я підштовхнули для нього цінність військових баз в Іспанії і примусили Вашингтон форсувати укладення угоди.

Мабуть, на це і розраховують правлячі кола Мадрида. Однак широкі кола іспанської прогресивної громадськості різко протестують проти іспансько-американської угоди, яка ставить Іспанію в політичну, економічну і воєнну залежність від США, віддає країну в небезпечні палани військово-атлантичних стратегій.

В. СЕРОВ,
(ТАРС).

Фото МТІ — АПН.

„КОЛЮЧЕ, АЛЕ ТАКЕ ПРЕКРАСНЕ...“

КАЗКА ПРО «ЦАРИЦЮ НОЧІ» І РОЗПОВІДЬ ПРО ЛЮДИНУ, ЯКА СВОЇМ ЗАХОПЛЕННЯМ ДАРУЄ РАДІСТЬ...

Я КОСЬ у незвіданій країні невідомого світу лігалося багато-багато квітів. Королева цієї вишні — Троянда — була, як завжди, в центрі уваги. Відсутній у кутку, безмовно млівався нею незугарний Кактус. Він був непоказний, і це не лишалося непоміченим серед струнких і гордовитих рослин. На його адресу звідусіль чулися дошкульні дотепи і глузування. Кактус смиренно зносив їх; вищою насолодою для нього було захоплення красою своєї королеви.

Смеркало, наближалася ніч, і раптом в темному кутку, де виднівся досі лише силует чужорідного сплетеного колючого гілля, з'явилася невеличка світла пляма. Збільшуючись, вона випромінювала ніжне, прозоро-зеленувате таємниче світло. Всі квіти вгадалися в його бік. Перед ними повільно розкривалася квітка невимовної краси. Це була симфонія світла і фарб.

До ранку мовчазно, ніби зачаровані, споглядали квіти цю диво-красу. Та ось забриліло світання, і там, де тільки-но була прекрасна квітка, промінь сонця знову освітив худорляве тіло безмовного Кактуса, який скромно припав у кутку. Гомін проїсся поміж рядками квітів; звідки могло з'явитися бачення нинішньої диво? Кактус? Ні, звичайно, не він був причиною цього.

— І все-таки — це він! — вигукнула зачарована Троянда.

От і закінчилася казка. Але кактус, про якого велася мова, існує насправді. Усім монахи світу його іменують царицею ночі. Має він і наукову латинську назву: *заселісерус грандіфлорус*.

ТО БУЛО восени. Григорій Андрійович зайшов до редакції бадьорній, з піднесеним настроєм. Ще з порога поділився радістю: заців ехіносіс крупноцвітний, аж чотири квітки подарував йому кактус. Винагородив за одержимість, в яку переросло захоплення кактусоводством. Цього разу перемогу досвідченого любителя увінчали оригінальні, мовби у відомого безсмертника, одначе побільшені, ніжні білі квітки.

Хоч господар намагався швидше показати свій ехіносіс, відразу піти за ним, відчинивши хвіртку, я не зміг. Бо це означало перетнути весь двір, поминаючи незліченне багатство квітів. Видніше було настільки малювничим, захоплюючим, що кожний, хто вперше потрапить сюди, розгубиться у квітковому царстві.

Ось датура деревовидна, тропічна рослина, яка росте у Перу і Чилі. З розкішного гілля звисають великі дзвіночки-квіти. Здається: всухати у тишу — і під подихом вітерця полине їх легкий гул. Поруч — знаменита цариця ночі (Григорій Андрійович вже чотири роки чекає квітки, що досягає в діаметрі 36 сантиметрів за розміром). Дивні химерні силуети живляться не лише з

грунту, а мають ще й повітряні корінці.

Кактусовод збуджено розповідає про все, що потрапляє до поля нашого зору, і та захопленість мимовільно передається самому. Так потрапляєш у полон чарівного і звабливого світу, забуваючи про навколишнє. Увага по чергово концентрується на квітах... Гемантус білоцвітний, у пароді — коров'ячий язик, африканський своєрідний бутон, що розвивається всупереч передбаченням і законам природи. Кактус-цареус перевертанує варієтет монетроза... Уже трохи згодом, коли пригасив враження, довелось відзначити: Григорій Андрійович оповідає біографії квітів з пам'яті, причому, спійсно, аби встигнути якомога детальніше; чутиє висловлює видатних вчених, зокрема біологів, вільно оперує латинськими термінами. А коли руки його звелися до цареуса перевертанує висотою з півтора метра, від якого пішов розплід цілої родини, — несподівано відкрив для себе натружені мозолясті долоні, ледь помітно пошрамовані давніми рубцями.

Е, я вже не той, — трохи сумовито резюмує Григорій Андрійович, — бачте, трохи згинули руки. Професія мав нелегку, будівельника, то й на руках печаті залишилися, і на серці. Іноді «пустає», дає про себе нездорову вістку. Раніше — частіше траплялося, відтоді у його власним, «домашнім» комплексом ГПО почав «реставрувати». А що ви думаєте? Регулярні тренування, фіззарядка — гайдалі онде, водні процедури і щодня з квітами. Навроку стало. Рукаюся багато: адже поки доглянеш свою «армію» — ого, стільки роботи. До речі, ось теж сучасне диво природи, кактус пейрес кіоніс, єдиний у нас, що линився з листям. Описля я розкажу, чому всі види, понад 3 тисячі їх, змінили своє «покриття» на колючки і волоски усілякі.

Ліше через кілька годин, поставивши на стіл тарілку кетів лантарного пильняку і припросивши скупчувати, господар дістав посібник, папку листів, набір слайдів і, найцікавіше, що спричинило до занесу у блокнот: «Біологічна дослідна лабораторія на чолі з науковцем Г. А. Кузьменком — то власний дім з господарем» — картотека. Тут же від дані народження кожного з видів кактусів занесені дані про них. Завезені до нас із Аргентини (перша картка), Болівії (145-а), Уругваю (146-а), Чилі (147-а), Мексики (148-а), рослини знайшли у будинку Григорія Андрійовича надійний притулок. Подумалося, що,

якби вони могли говорити, то, напевно б, почали складати оди і дифирамби на честь свого господаря.

Ліст... Звідусіль — з Києва й Алма-Ати, з Казані і Сум, з Тули й Анджана. Останнього Григорій Андрійович прочитав уголос. Пише шістнадцятирічний Аркадій Серьогін. Є чим похвалитися десятикласникові — має вже 150 видів кактусів, займається ними шостий рік. Хлопчина ділиться своїми досягненнями, висловлює сумніви, просить поради, пропонує обмін рослинами.

В очах мого старшого співбесідника спалахують живі вогнічки, а в голосі брили несприховане задоволення:

— Молодчина хлопче! Далеко піде, якщо досі так багато встиг... Відписав йому, підтримав.

Книга відгуків засвідчує враження відвідувачів виставки квітів у Кіровограді: «Щось незбагненне. Колоче, але таке прекрасне...». «Яку треба мати прекрасну і піднесу душу, аби принести людям радість. Адже квіти — істотне її джерело». Та ще багато-багато подяк за «ваше вічно живе мистецтво».

Тоді, у парку імені Леніна, Григорій Андрійович представив близько 200 видів своїх улюблених. Пригадаю, що поруч з ним висів купкий аркуш паперу, де були чітко виведені п'ять головних порад-заохочень, як вирощувати кактуси. Тут постійно юрмилися люди, захоплено вивчали досвід, зверталися до квітників з найсподіванішими запитаннями, і він з готовністю терпеливо розповідав, пояснював...

Перечитавши у книзі відгуків черговий, можливий, тридцятий, аркуш, раптом спіймав себе на думці: не ж не лише про Григорія Андрійовича, як про справжнього друга, захисника й уболівальника квітів, такі теплі рядки. Це ж люди про себе пишуть, про своє ставлення до природи, підносять справжню цінність творення Г. А. Кузьменка. Часто за рядками подяки відчувається: ніяка перегляду колекції людини сама прагне бути красою, дбайливою у ставленні до природи. До прикладу, С. Шаповаленко так і зазначає: «З величезним задоволенням прилучусь до секції кактусоводів». «Ніколи не гадала», «ніколи не чекала», «ніколи не бачила» — то шира сплата Григорію Андрійовичу за його довготривалу наполегливу працю.

Члени секції кактусоводів-любителів збираються в клубі будівельників тресту «Кіровоградсьільбуд». Тут Григорій Андрійович Кузьменко проводить на пенсію, а не вдовзі — тут дозволив шанованому ветеранові продовжувати своє творення.

Він творив добро не тільки тоді, коли будував для людей. Він і сьогодні множить добро, дбаючи про збагачення жителів куточками природи, приносяючи людям любов до своєрідних рослин, до квітів — наших радощів.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодий комунар».

„Авангарду“

Більше 250 плазіві вважали участь в параді відкриття розграти першості обласної ради ДСТ «Авангард». Ці змагання проходили в Палаці спорту Світловодського заводу чистих металів.

Серед наймолодших добре себе зарекомендувала на водній доріжці третіокласниця Світловодської СШ № 10 Лариса Трохимчук. Бона була найсильнішою у дошкі 60-метрової відстані вільним стилем і на спині. Всього за 41 секунду подолав цю ж відстань і дев'ятирічний Слава Харін.

В плаванні вільним стилем на 100-метровій доріжці перемому серед спортсменок здобула шестикласниця Світловодської середньої школи № 2 Людмила Пащенко. Вона не мала собі рівних і в плаванні на спині. В обох видах програми змагань Людмила виконала розрядні нормативи. Успіху добилася вона і в складі команди, яка брала участь в естафеті 4х100 метрів вільним стилем.

Найсильнішим серед чоловіків на 100-метровій став робітник заводу чистих металів Олександр Соєн. Ного результат — 1 хвилину 9 секунд (це другий спортивний розряд). Олександр виграв і заплив на 200 метрів вільним стилем. А переможцем серед юнаків став восьмикласник середньої школи № 2 Ігор Шиманський.

В ході першості 30 спортсменів виконали розрядні нормативи з плавання.

Переможців змагань поздоровив голова Світловодської міськради ДСТ «Авангард» В. Ф. Скворцов і вручив їм дипломи та кубки.

І. КАРАНТ,
вчитель.

Є надія на сходження

В Донецьку закінчилась сесія бистро-командна першості Центральної ради ДСТ «Авангард» з легкої атлетики серед юніорів у закритих приміщеннях. Спортивну честь Кіровоградщини захищали виконавці тренування ДЮСШ спорту «Зірка» В. К. Іванця. І їхні старти на таких відповідальних змаганнях були успішними. Бронзовими призерами стали з бігу на 300 метрів Віктор Посинай, а на 800-метровій — Микола Гребешок. У фіналі (група «Б») біг на 60 метрів з добрим результатом виграла Надія Бондар. Всі учасники нашого колективу були в складі залізничних шестірок.

В командному заліку Кіровоградці (після м'ялківців) зайняли «срібне» призове місце в другій групі обласних рад товариства. А в посиднях брали участь 16 команд.

П. ВІКТОРОВ.

Переможців визначено

Правління спортивного клубу «Зірка» заводу «Червона зірка» підбило підсумки соціалістичного змагання серед колективів фізкультури цехів і підприємств за 1975 рік. В завершальному році дев'ятої п'ятирічки було підготовлено чотири майстри спорту Радянського Союзу, 12 кандидатів у майстри, 51 першорозрядник, майже 1100 спортсменів досягли розрядів. Понад 700 першорозрядників стали значимими комплексу ГПО.

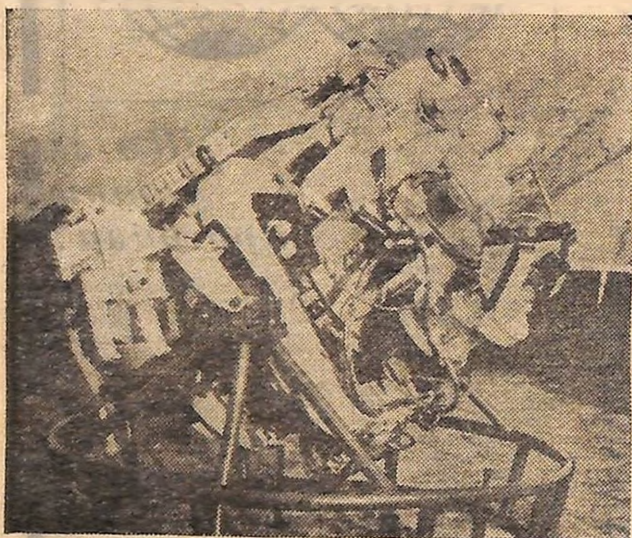
Переможцями соціалістичного змагання визначено колектив фізкультури інструментального (перша група) та енергетичного (по другій групі) цехів. Їх нагороджено нерекіндними знаменами, кубками і дипломами першого ступеня правління спорту «Зірка».

Затверджені умови соціалістичного змагання на перший рік десятиї п'ятирічки.

В. ШАБАЛІН.

ДЛЯ ТЕНІСІСТІВ

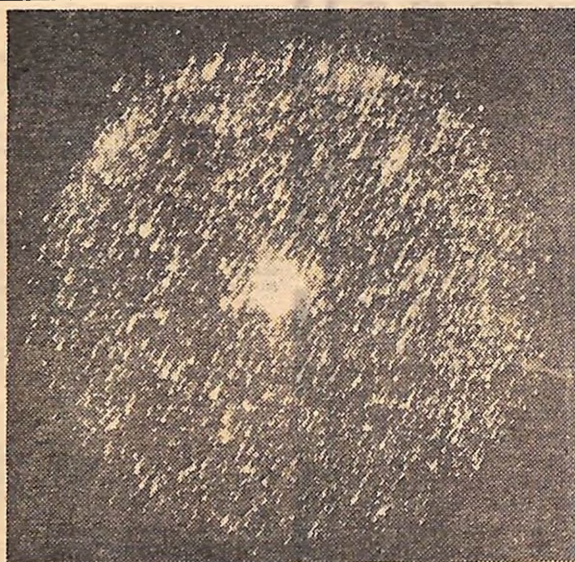
У ФРН сконструйовано оригінальний тренажер для тенісистів. Як повідомляє журнал «Ньюсвік», у цей «машин» на косяках закладають до 150 м'ячів, які можуть викладатися будь-яким, заданим, запрограмованим способом і в будь-якому інтервалі часу. Керування тренажером здійснюється дистанційно, що дає можливість тренувати змінювати удари, гранично закручувати або «зрізати» м'яч, а також точно визначити місце його падіння на майданчику.

Цей знімок (фото справа) зроблений з допомогою телескопа «Оріон-2», встановленого на борту радянського космічного корабля «Союз-13». Телескоп вперше в історії астрономії зробив спектрограму планетарної туманності — величезного газового скупчення, в центрі якого знаходиться зірка з високою температурою, сфотографував невідому зірку, оповиту газовою оболонкою, багатою на кремій. А навколо Капелли, найяскравішої зірки в сузір'ї Візничого, з допомогою телескопа «Оріон-2», була виявлена група із декількох десятків гарячих зірок надзвичайно низької світності. Учені передбачають, що в цьому випадку вони мають справу з зірковою асоціацією нового типу.

На фото зліва телескоп «Оріон-2».

Фото М. ШАХБАЗЯНА, АПН.

Канікули — в Ленінграді

Коли в училищі розпочалися перші заняття нового навчального року,

члени комітету комсомолу зібралися на своє перше засідання. Тоді й вирішили: всі групи повинні включитися в змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС. Переможця чекатиме нагорода — безкоштовна поїздка в місто-герой Ленінград.

18 першорозрядних комсомольських організацій училища активно включилися в змагання. І це відразу стало помітно: незадовільні оцінки стали все рідше з'являтися в журналах, та й дисципліна явно покращалася. Байду-жких не було: кому ж не

хотілося б відвідати славне місто на Неві.

А в кінці грудня вітали групу продавців-оформлювачів. В змаганнях на честь XXV з'їзду КПРС за перше півріччя навчального року вони вийшли переможцями.

Ще не скоро зітруться спогади про зимові канікули в учнів цієї групи. Ермітаж, Петропавлівська фортеця, Ісааківський собор — важко й перерахувати все, що побачили вони протягом тих десяти днів. З хвилюванням відвідали екскурсанти місця, пов'язані з іме-

нем великого вождя — Смольний, музей-меморіал В. І. Леніна в Розльві.

Подорож до Ленінграда залишається всім надовго.

Незабутні враження в екскурсантів залишили чудові й оригінальні архітектурні споруди містогероя, знайомство з його багатим історичним минулим, з героїкою Жовтневих днів.

К. ФУРСИКОВА,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського професійного торгового училища.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ:

Будеш медсестрою, Валентино!

«Дорога редакціє! Я мрію стати медичним працівником, але в мене поганий зір. Чи зможу я здобути цю професію?»

В. ЛОГВИНЕНКО,
м. Новоукраїнка.

Як повідомила редакцію завідувача відділення медичних сестер Кіровоградського медучилища В. А. Сидорова, учні з неповним зором можуть навчатися в училищі на відділеннях санітарних фельдшерів (після закінчення десяти класів) та медичних сестер (приймлі в восьмиріччю та середньою освітою). Для того, щоб стати фармацевтом, чи акушером, потрібно мати стопроцентний зір.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.